

aldeles ikke nogen Sikkerhed for, at de have kunnet benytte denne Lejlighed, at de have kunnet faa noget Udbytte af den. For mig staaer denne Bestemmelse som en Forringelse af de Beskyttelsesregler, som den nugældende Lov indeholder.

Til Lovforslagets § 9, der fastsætter, at der i Kontrakten skal være indsat Bestemmelser om Arbejdslønnens Størrelse og Udbetaling, har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag om, at der skal tilføjes følgende:

„Arbejdslønnen maa i intet Tilfælde være lavere, end den i vedkommende Arbejdsfag gældende Tarif fastsætter, eller lavere end den paa vedkommende Egn gængse Arbejds løn for tilsvarende Arbejde.

Ligeledes skal Arbejdstiden være som fastsat i Fagets Tarif eller som den gældende paa vedkommende Egn”

Jeg ved nok, at den ærede Indenrigsminister under Sagens første Behandling, da jeg ogsaa omtalte dette, udtalte, at det kunde ikke gennemføres, thi man vidste ikke, hvad Arbejdslønnen var paa de forskellige Egne. Jeg mener nu, at den ærede Indenrigsminister den Gang tog fejl. Jeg holder her i min Haand et af Statistisk Bureau udgivet Skrift om Tyende- og Daglejerløn i Landbruget i 1910. Det indeholder Oplysninger, indsamlede ved Udsendelse af Spørgeskemaer til samtlige Landboforeninger og Husmandsforeninger foruden til et betydeligt Antal enkelte Arbejdsgivere, og derigennem er der skaffet et Materiale til Veje, i hvilket man finder meget nøjagtige Oplysninger om Arbejdslønnen saa vel for mandligt som for kvindeligt Tyende og for mandlige og kvindelige Landarbejdere til de forskellige Aarstider og i de forskellige Amter. Her foreligger altsaa i Virkeligheden et saa fyldigt Materiale, at man godt med det som Grundlag kan indsætte en saadan Bestemmelse og kan vide, hvad den gængse Arbejds løn i vedkommende Egn er.

Denne Statistik om Arbejdslønnen omkring i Landet har tillige en anden, ganske interessant Side. Den viser nemlig, at Arbejdslønnen for Landarbejdere er temmelig forskellig paa Øerne og i Jylland. Det viser sig, at herovre paa Øerne, hvor den udenlandske Arbejds kraft særlig anvendes, er Arbejdslønnen betydelig lavere end i Jylland, hvor man saa godt som ikke anvender udenlandsk Arbejds kraft. Forskellen er saa stor, at Arbejds lønnen i Jylland er en 15—16 pCt. højere end paa Øerne. Tage vi det Amt, der udenfor de egentlig

sukkerroedyrkende Egne anvender det største Antal udenlandske Arbejdere, nemlig Holbæk Amt, saa viser det sig, at i dette Amt er Arbejdslønnen den allerlaveste i hele Landet. Holbæk Amt har den Ære at staa som det lavest lønnende Amt paa Landarbejderomraadet her i Landet. Nu kunde man jo tænke sig, at det var begrundet i, at Landbruget var mindre produktivt eller mindre heldigt her paa Øerne, og f. Eks. navnlig i Holbæk Amt, end det var ovre i Jylland. Men naar vi se paa Opgivelserne om Høstudbyttet i de forskellige Amter, viser det sig, at Holbæk Amt netop er det Amt, der næsten staaer højest i Retning af Værdien af det aarlige Høstudbytte pr. Td. Land, hvorimod de Amter ovre i Jylland, Ribe og Ringkøbing Amter, der ere højest oppe med Daglønnen, ere de Amter, der forholdsvis have det mindste Udbytte af deres Landbrug. Der er for mig noget naturstridigt i dette, at der, hvor Arbejdsgiverne have et stort Udbytte, betales der kun en lille Arbejds løn, og omvendt, hvor Landbruget kun giver et mindre Udbytte, betales den høje Dagløn. Jeg formener derfor, at den stærke Anvendelse af udenlandsk Arbejds kraft her paa Øerne paa en vis Maade maa siges at være Aarsag til den lave Arbejds løn her, og naar Holbæk Amt altsaa staaer med en saa lav Arbejds løn, at den gennemsnitlige Aarsfortjeneste for en Landarbejder i dette Amt ikke naar op til 600 Kr., hvis man tænker sig, at han er beskæftiget de 300 af Aarets Arbejdsdage, idet Daglønnen ikke en Gang naar op til 2 Kr. om Dagen, saa er Arbejds lønnen dér efter min Mening bragt ned til et saa lavt Niveau, at det næsten er paa Grænsen af, hvad der skal til for at bevare Eksistensen. Jeg mener derfor, at Lovgivningsmagten dér ikke alene har en Ret, men næsten en Pligt til at sørge for, at man ikke ved Hjælp af de udenlandske Arbejdere tvinger den danske Arbejder bort fra den danske Jord, og at man er fuldstændig berettiget til at sige til Arbejdsgiverne: Vi ville ikke forhindre eder i at benytte den udenlandske Arbejds kraft, men vi ville paa den anden Side heller ikke tillade eder, at I benytte den for derved at erhverve eder en saa billig Arbejds kraft, at I jage Landets egne Arbejdere bort fra Indtægterne og derigennem i Grunden kaste dem over paa det offentlige, over paa hele Samfundet. Derfor mener jeg, at det Forslag, jeg har tilladt mig at stille til § 9, er fuldt paa sin Plads, idet der derigennem sikres, at Arbejds-